

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

VII. De Sacris Liminibus Beatorum Apostolorum visitandis: Confirmatur
Constitutio Sixti Papæ V. eaque extenditur ad Abbates, aliosque habentes
Monasteria, seu Ecclesias cum jurisdictione quasi ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

ANNO
1740.
VII.

De Sacris Liminibus Beatorum Apostolorum visitandis. Confirmatur Constitutio Sixti Papæ V., eaque extenditur ad Abbates aliofque habentes Monasteria seu Ecclesias cum jurisdictione quasi Episcopali, & Territorio separato.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à verbis Concilii Sardicenis de Relationibus Apostolicæ Sedi faciendis.

QUOD Sancta Sardicenis Synodus Divino edocta magisterio edixit, optimum, & valde congruentissimum esse, si ad caput, ideo ad Petri Apostoli Sedem, de singulis quibusque Provinciis Domini referant Sacerdotes, attempta animi consideratione revolventes; ubi primum Nos, licet immeritos, Dominus gratiæ suæ præcipuo munere in eadem Sede collocavit, ea subit cogitatio, ut cunctarum totius Orbis Ecclesiarum ad paritatem nostram status, & negotia referrentur, quibus necessitatem de omnibus tractandi Christus in S. Petro Apostolo, cum illi claves aperirendi, claudendique daret, indulgit. Siquidem in Speculis à Deo constituti, & vigilantia Nostræ diligentiam pro commisi officii munere coram eo comprobare cupientes, noctes diesque solliciti sumus, ut circa quamvis longinqua spiritalis cura non deficiat, sed se per omnia, qua nomen Dei prædicatur, extendat, memores illius objur-gationis Dominicæ: *quod infirmum fuit, non consolidastis; & quod egrotum, non sanastis; quod contractum est, non alligastis; & quod abjectum est, non reduxistis; & quod perierat, non quaesistis; & disperse sunt oves meæ, eo quod non esset pastor; & factæ sunt in devorationem omnium bestiarum agri, & disperse sunt; erraverunt greges mei in cunctis montibus, & non erat qui requireret, ecce ego ipse super pastores, requiram gregem meum de manu eorum.* Cum ergo pastoribus talibus, per quos Dominicæ oves negliguntur, & pereunt, sic Dominus comminetur, quid Nos aliud facere oportet, quam colligendis, & refovendis Christi ovibus exhibere diligentiam plenam, & curandis lapsorum vulneribus paternæ pietatis adhibere medicinam? Nulla est enim major, aut melior cura Præpositorum, quam diligenti sollicitudine, & medela salubri, fovendis, & conservandis ovibus providere.

Summarium Causarum Constitucionis à Sixto V. editæ.

§. 1. Dudum quidem fel. rec. Sixtus Papa V. serio animadvertens veterem, & laudabilem morem, gravissimis ex causis, & non sine Spiritus Sancti instinctu à Summis Pontificibus Prædecessoribus nostris antiquitus institutum, & per multas atates magno Ecclesiæ Dei commo- do observatum, ut singuli Patriarchæ, Primate, Archiepiscopi, & Episcopi certis præscriptis temporibus per se ipsos, vel per certum eorum Nuntium, Beatissimorum Apostolorum Petri, & Pauli, qui hanc Almam Urbem suo sanguine consecrarunt, Limina se visituros iurjurando pollicerentur, ut Episcoporum Romanæ venientium opera, & adjumento Romanus Pontifex, cui omnium Ecclesiarum sollicitudo concredita est, ubique locorum gregis sibi commisi vultum agnosceret, & spiritualium ovium morbos intelligeret, curationesque oportunas adhiberet, nec quicquam omnino illum lateret earum rerum, quas ad Dei gloriam augendam, ad Christianam Religionem propagandam, ad animarum procurandam salutem, necessariò eundem scire, atque intelligere oportet, partim hominum culpa, partim antiqui humani generis hostis

astucia, variis etiam insurgentibus temporum calamitatibus, à plurimis, in grave animarum suarum periculum, & quibus præerant, Ecclesiarum detrimentum, negligenter observari; ex intimis animi sensibus indoluit, & statim gravi malo quotidie magis ingravescenti occurrere, & congrua adhibere remedia cogitavit.

§. 2. Itaque per suas Apostolicas Litteras, quarum initium est: *Romanus Pontifex*; constituit, ut omnes Patriarchæ, primates, Archiepiscopi, Episcopi per universum terrarum Orbem constituti, & deinceps ordinandi, etiam si Cardinalatus dignitate præfulgerent, seu eis consecratis Pallium de Beati Petri corpore sumptum traderetur, aut ad aliam Ecclesiam transferrentur, antequam illius regimini, & administrationi se immiscerent, si quidem præsentibus in Curia, in manibus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconi Cardinalis ordine Prioris, si vero absentes, in manibus Antistitis ad impendendum munus prædictum, aut ad tradendum Pallium hujusmodi à Sede Apostolica delegati, juramento se obstringerent, se Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli Limina, statutis in iisdem litteris temporibus, personaliter, ac per se ipsos visituros, ac Romanis Pontificibus pro tempore existentibus rationem reddituros de toto eorum Pastoralis officio, deque rebus omnibus ad ipsarum, quas regerent, Ecclesiarum statum, ad Cleri, & Populi disciplinam, animarum denique, quæ illorum fidei creditæ sunt, salutem quovis modo pertinentibus, & vicissim mandata Apostolica recepturos, & quam diligentissimè executuros, prout latius in iisdem litteris continetur.

§. 3. Cum autem Abbatum, Priorum, aliorumque, qui spiritali jurisdictione quasi Episcopali in suis Monasteriis, & Ecclesiis, eorumque Territoriis ab omni alia Episcoporum Diocesi omnimodè separatis potiuntur, nulla mentio in præfatis litteris Sixti facta fuerit, hinc est quod Abbates, alique, qui hujusmodi Ecclesiis, & Monasteriis præerant cum jurisdictione spiritali, & Territorio separato, nunquam, Beatorum Apostolorum Limina visitantes, de iisdem Ecclesiis, & Monasteriis, & grege curæ suæ commisso ad Romanos Pontifices referrent, adeo ut hujusmodi Monasteriorum, & Ecclesiarum, quæ Nullius dicuntur, status, & conditio Sedi Apostolicæ incognita esset, & sæpe ignorarentur mala, quibus medendum esset, & laterent bona, quæ Apostolica cura, & studio essent fovenda, & amplificanda.

§. 4. Nos igitur cupientes omnium Ecclesiarum utilitati, & animarum saluti, quantum in Domino possumus, consulere, ac providere, cum de omnibus, & quod tremendum est, etiam de unius anima ante tribunal Dei rationem redditori simus, tum etiam volentes ea, quæ salubriter à Prædecessoribus nostris instituta sunt, exactius, diligentiusque observari, ideo easdem litteras Sixti V. Prædecessoris, & in eis contenta quæcumque, ex certa scientia, & Apostolica Auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, ac etiam innovamus, omnibusque Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis mandamus, & præcipimus, ut eas sedulo, ac diligenter, & omnia in eis præscripta observare, ac custodire studeant, & Apostolicæ Sedis monitis, ac præceptis in re tanti momenti ea reverentia, atque animi cura, & promptitudine, qua par est, pareant, atque obsequantur, & antiquæ traditionis exempla servantes, & Ecclesiastica memores disciplina, Sacerdotalis Religionis vigorem non minus in judicando, quam in consulendo retineant, scientes quid Apostolicæ Sedi, cum

ANNO
1740.Et ejusdem
dispositivæ.In qua nulla
mentio Ab-
batum, Prio-
rum &c.Pontifex
confirmat,
& innovat
Constitutio-
nem Sixti-
nam.

om-

ANNO
1740.

Eamque extendit ad inferiores Prelatos, jurisdictionem quasi Episcopalem habentes.

Qui jurare debent se personaliter visitaturos Limina Apostolorum.

Et relationem Status Ecclesiarum facturos.

Vel per suum Nuncium, si ipsi legitime impediti fuerint.

Itali & Inf. adjac. tertio quoque anno.

omnes hoc loco positi ipsum sequi desideremus Apostolum, debeat, a quo ipse Episcopatus, & tota auctoritas nominis hujus emerit.

§. 5. Præterea scientia, & auctoritate prædicta, hac nostra in perpetuum valitura constitutione sancimus, decernimus, & mandamus, ut omnes, & quicumque Abbates, Priores, Præpositi, alique quocumque nomine, ac titulo nuncupati, & quacumque dignitate etiam Cardinalatus honore insigniti, sæculares, & quorumvis ordinum Regulares, ad Monasteriorum, seu Ecclesiarum particulare, & separatim Territorium habentium regimina jam promoti, & imposterum pro tempore, etiam per viam electionis, postulationis, aut aliter quovis modo promovendi, & Monasteria, seu Ecclesias hujusmodi in titulum, commendam, administrationem, aut aliter quomodolibet obtinentes, vel imposterum assecuturi, qui videlicet spirituales jurisdictionem, quasi Episcopalem cum temporali etiam, vel sine, in Monasteriis, & Ecclesiis prædictis, eorumque Territoriis, Districtibus, & quasi Diocesis ab omni alia Episcoporum Diocesi omnino sejunctis, & separatis, quocumque jure, & titulo, vel ex origine, vel præscriptione, vel ex indulto, & privilegio Apostolico exercent, antequam eorundem Monasteriorum, seu Ecclesiarum possessionem adipiscantur, & in eorum regimine, & administratione se de aliquo immisceant; Si quidem præsentem in Curia fuerint, in manibus S. R. E. Diaconi Cardinalis ordine Prioris, si vero absentes in manibus Nuncii, aut Legati Sedis Apostolicæ, si præsens fuerit, sin minus in manibus alicujus Episcopi, aut Archiepiscopi eorum arbitrio eligendi, cum Romana tamen Ecclesia Ecclesiasticam communionem habentis, tamquam ejusdem Apostolicæ Sedis Delegati, jurent, juxta formulam inferius describendam, se Sacras Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli memorias personaliter, ac per se ipsos visitaturos, ac insuper Nobis, & Successoribus Nostris pro tempore existentibus Romanis Pontificibus, statutis hac nostra Constitutione temporibus, rationem reddituros de commissa sibi Monasteriorum, & Ecclesiarum procuracione; in notitiam nostram, nostrorumque Successorum perferentes quacumque ad ipsorum Monasteriorum, & Ecclesiarum statum, & Ecclesiasticam disciplinam in Clero, & Populo observantiam, ad animarum salutem, quæ illorum fidei creditæ sunt, & ad Divinum Cultum, & gloriam pertinent; vicissim recepturos a Sede Apostolica monita, & mandata, quorum censura, & quæ coercenda sunt, rescantur, & quæ observanda sunt, sanciantur, & quæ benecepta, atque instituta, approbatione, & confirmatione nostra, nostrorumque Successorum ad debitum finem perducantur.

§. 6. Quod si legitimo impedimento detenti fuerint, jurent, se prædicta omnia adimpleturos per certum Nuncium ad id speciale mandatum habentem, & de gremio suorum Monasteriorum, & Ecclesiarum, in dignitate Ecclesiastica Saculari, vel Regulari constitutum, aut omnino per aliquem Sacerdotem Sacularem, vel Regularem spectatæ probitatis, & religionis, de prædictis omnibus plene instructum: per quem etiam de hujusmodi impedimento docere debeant legitimis probationibus ad Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Præfectum Congregationis Sacri Concilii transmittendis.

§. 7. Ad hoc autem debitum visitationis, & relationis suorum Monasteriorum, & Ecclesiarum officium opportune explendum prædicti omnes Abbates, Præpositi, Priores, & quocumque alio dignitatis, vel officii nomine nuncupati, tam Regulares, quam Saculares, Itali videlicet, vel ex Italicis Insulis, veluti Siculi,

Sardi, Corsi, & alii adjacentium Provinciarum Italiae, tertio anno; Reliqui vero in aliis Provinciis, Regnis, & Terrarum Orbis partibus, & Regionibus existentes, tam qui nunc sunt, quam qui imposterum erunt, quinto anno teneantur, diligenterque pro viribus adimplere, Nobisque, & nostris Successoribus exhibere studeant, ac curent, idemque institutum tertio quoque, & quinto anno repetant, & observent. Hæc autem annorum spatia a tempore captæ possessionis, & suscepti Monasteriorum, & Ecclesiarum regiminis, & curæ incipiant.

§. 8. Si vero, qui de Ecclesiis, & Monasteriis hujusmodi jam provisi, in earum pacifica possessione a biennio, & amplius reperiuntur, vel quibus præfinitum a Nobis superius tempus a die habitæ possessionis jam effluxit, intra annum, si in Italia, & Insulis adjacentibus, intra vero biennium, si extra sint, a die publicationis præsentis Constitutionis, ad nos præfatam suarum Ecclesiarum relationem, & deinde singulis trienniis, aut aliis præfinitis temporibus pro locorum conditione, & distantia, ad nos transmittere, & Sacras Apostolorum Basilicas visitare, & nostro conspectui, dummodo impediti legitime non fuerint, se præsentem sistere debeant, ut S. R. E. Matris suæ complexu recreati, & paterno humilitatis nostræ colloquio confirmati, ad Monasteria, & Ecclesias suas regendas alacriores, & instructiores revertantur.

§. 9. Jubemus igitur in virtute sanctæ obedientiæ prædictis omnibus Abbatibus, Prioribus, Præpositis, aliisque quocumque titulo, vel nomine nuncupatis, vel quacumque dignitate præfulgentibus tam Regularibus, quam Sacularibus præsentibus, & futuris, ut visitationem prædictam, & insuper relationem, statuta a nobis temporibus faciendam, sibi, suisque Monasteriis, & respective Ecclesiis adeo utilem, ac necessariam, juxta præscriptam alias Episcopis formam, omnino faciant; Si vero, quod absit, a Nobis præcepta, & constituta prompte exequi neglexerint, eos ab ingressu Ecclesiæ, ac etiam ab administratione tam Spiritualium, quam temporalium, nec non a perceptione fructuum suorum Monasteriorum, & respective Ecclesiarum ab Episcopo, vel Archiepiscopo, Monasterio, aut Ecclesiæ Nullius viciniori, omni exceptione, & mora cessante, interim libere exigendorum, & in opus fabricæ, seu ornamentorum Ecclesiæ emptionem, prout major exegerit necessitas, infundendum, ipso facto tandiu suspensos esse volumus, donec a contumacia resipiscant, relaxationem suspensionis hujusmodi a Sede prædicta meruerint obtinere.

§. 10. Non obstantibus privilegiis, absolutionibus, indulgentiis, & aliis concessionibus de non visitandis liminibus ejusmodi, aliisque peragendis, quibuscumque Ecclesiarum, & Monasteriorum Rectores, & per quoscumque Romanos Pontifices, ac etiam Nos, & dictam Sedem ex quibusvis causis perpetuo, vel ad tempus concessis, extensis, & innovatis, quæ omnia contra præmissa cuiquam nolumus suffragari, aliisque contrariis quibuscumque. Quia vero difficile nimis esset, præsentem literas, quocumque illis opus fuerit, perferri, volumus quoque, ut earum exemplis etiam impressis, manu Notarii publici, & sigillo persona in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsegnatis, eadem prorsus adhibeatur fides, quæ eisdem præsentibus haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 11. Formula autem juramenti præstandi ab Abbatibus, aliisque Monasteria, seu Ecclesias habentibus cum jurisdictione quasi Episcopali, & Territorio separato, talis est:

ANNO

1740. Reliqui quinto quoque anno, a tempore captæ possessionis computando.

Quid de iis, qui jam provisi existunt.

Præceptum Pontificis, sub pena suspensionis.

Clausula de rogatoria.

Fides transumptis habenda.

Formula juramenti ab Abbatibus aliisque præstandi.

Ego

ANNO
1740.

Ego N. ab hac hora in antea fidelis, & obediens ero B. Petro Apostolo, Sanctoque Romanae Ecclesiae, & Domino Nostro Domino Benedicto Papa XIV. suisque Successoribus canonice intrantibus. Non ero in consilio, aut consensu, vel facto, ut vitam perdant, aut membrum, seu capiantur mala captione, aut in eos violenter manus quomodolibet ingerantur, vel injuria aliqua inferantur quovis quaesito colore. Consilium vero, quod mihi creditur sunt, per se, aut Nuntios suos, seu literas, ad eorum damnum, me sciente, nemini pandam. Papatum Romanum, & Regalia S. Petri adiutor eis ero ad retinendum, & defendendum, salvo meo ordine, contra omnem hominem. Legatum Apostolicam Sedis in eundo, & redeundo honorifice tractabo, & in suis necessitatibus adjuvabo. Jura, honores, privilegia, & auctoritatem S. R. E., Domini Nostri Papae, & Successorum praedictorum conservare, defendere, augere, & promovere curabo. Neque ero in consilio, vel facto, seu tractatu, in quibus contra ipsum Dominum nostrum, vel eandem Romanam Ecclesiam aliqua sinistra, vel praedicta personarum, juris, honoris, status, & potestatis eorum machinentur. Et si talia a quibuscumque tractari, vel procurari novero, impediam hoc pro posse: Et quanto citius poterit, significabo eidem Domino Nostro, vel alteri, per quem possit ad ipsius notitiam pervenire. Regulas Sanctorum Patrum, decreta, ordinationes, seu dispositiones, reservationes, provisiones, & mandata Apostolica totis viribus observabo, & faciam ab aliis observari. Haereticos, Schismaticos, & Rebelles eidem Domino Nostro, vel Successoribus praedictis pro posse persequar, & impugnavo. Sacras BB. Apostolorum memorias singulis trienniis * personaliter, ac per me ipsum visitabo, & Domino Nostro, Successoribusque praefatis rationem reddam de commissio mihi munere, deque rebus omnibus ad mei Monasterii, seu Ecclesiae statum, ad Cleri, & Populi disciplinam, animarum denique, quae meae fidei credite sunt, salutem quovis modo pertinentibus, & vicissim Mandata Apostolica humiliter recipiam, & quam diligentissime exequar: Quod si legitimo impedimento detentus fuero, praedicta omnia adimplebo per certum Nuncium ad hoc speciale Mandatum habentem de gremio Conventus Monasterii mei, * aut alium in dignitate Ecclesiastica constitutum, seu alias Personarum habentem, aut, his mihi deficientibus, per aliquem alium Presbyterum Saecularem, vel Regularem spectatae probitatis, & religionis, de supra praedictis omnibus plene instructum. De hujusmodi autem impedimento docebo per legitimas probationes ad S. R. E. Cardinalem Congregationis Sac. Concilii Praefectum per dictum Nuncium transmittendas. Possessiones vero ad Monasterium meum pertinentes non vendam, nec donabo, neque impignorabo, nec de novo infeudabo, vel aliquo modo alienabo, etiam cum consensu Conventus Monasterii mei, inconsulto Romano Pontifice. Et si ad aliquam alienationem devenero, penas in quadam super hoc edita Constitutione contentas, eo ipso incurvere volo. Sic me Deus adjuvet, & haec Sancta Dei Evangelia.

* seu quin-
quenniis.* seu Ca-
pituli Eccl-
siae meae.Sanctio poe-
nalis.Dat. die 23.
Nov. 1740.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae voluntatis, Constitutionis, Decreti, Statuti, Hortationis, & Monitionis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicae millesimo septingentesimo quadagesimo, ix. Kalendas Decembris. Pontificatus Nostri Anno Primo.
P. Card. Prod. D. Card. Passioneus.
VISA DE CURIA.
N. Antonellus.
J. B. Eugenius
Registrata in Secretaria Brevium.

Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo quadagesimo, Indictione Tertia, die vero decimaquinta Decembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Benedicti Divina Providentia Papae XIV. Anno Primo, supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Basilicae Principis Apostolorum, Cancellariae Apostolicae, Curiae generalis in Monte Citorio, in Acie Campi Flore, ac in aliis Locis solitis, & consuetis Urbis per me Antonium Pelliciam Apost. Cars. Paulus Biancini Magist. Curs.

ANNO
1740.
Publicat.
die xv. De-
cemb. ejus-
dem anni.

Instructio Sacrae Congregationis Concilii pro Episcopis, Archiepiscopis, Primatibus, & Patriarchis, super modo conficiendi Relationes statuum suarum Ecclesiarum, quas, occasione Visitationis Sacrorum Liminum, eidem Sac. Congreg. exhibere tenentur.

SUMMUS Pontifex Sixtus Papa Quintus, qui tempora statuit, quibus singuli Episcopi, Archiepiscopi, Primates, & Patriarchae per se ipsos, vel per eorum certum Nuntium, visitare tenentur Limina Beatissimorum Apostolorum Petri, & Pauli, antiquissima observantia inherendo, nedum voluit, ut ultra Sacrorum Liminum visitationem, Romano pro tempore Pontifici de toto eorum Pastoralis Officio, & de rebus omnibus ad ipsarum, quibus praesunt, Ecclesiarum statum, ad Cleri, & Populi disciplinam, animarum denique, quae illorum fidei credita sunt, salutem, quovis modo pertinentibus, rationem redderent, uti fufus habetur in praedicti Pontificis Constitutione, quae incipit Pontifex, sed in alia etiam Constitutione, quae incipit Imensa aeterni Dei, Sacrae Congregationi praeposita Interpretationi Sacrosancti Concilii Tridentini, curam demandavit, praedictam rationem, quae dicitur Relatio status Ecclesiae, perpendendi, & examinandi, ac postulatis in eadem proponendis respondendi.

Sixtinae haec Constitutiones suo non caruerunt effectu, tum quoad Sacrorum Liminum visitationem, tum quoad Relationem statuum Ecclesiarum; sed cum nulla unquam edita fuerit instructio pro dictis Relationibus exarandis, factum hinc est, ut aliqua ex eis aliquando fuerint exhibitae abundantes in superfluis, & aliqua aliquando deficientes in necessariis: cumque ad haec avertenda, in Synodo Romana, hoc anno 1725. a Sanctissimo Domino Nostro BENEDICTO Papa XIII. habita in Basilica Lateranensi, praescriptum sit, ut Instructio haecenus omissa, a Sacra Concilii Congregatione ederetur; haec idcirco Instructio publici juris sit, ut in Relationibus statuum suarum Ecclesiarum ad eandem Sacram Congregationem in posterum transmittendis, curent Episcopi, Archiepiscopi, Primates, & Patriarchae, ipsi se conformare, & suas Relationes ad quadam distincta Capita reducere, quorum Primum ad statum Ecclesiae materialem: Secundum ad Personam ipsius Referentis: Tertium ad Clerum Saecularem: Quartum ad Clerum Regularem: Quintum ad Moniales: Sextum ad Seminarium: Septimum ad Ecclesias, Confraternitates, & Loca Pia: Octavum ad Populum: & Ultimum denique referatur ad Postulata, quae ab ipso Referente Sacrae Congregationi proponuntur.

§. I.

De Primo Relationis Capite, pertinente ad statum Ecclesiae materialem.

In hoc primo Relationis Capite sequentia erunt exponenda
I. Institutio.

ANNO
1740.

- II. Confinia.
- III. Privilegia, & prerogativæ Episcopatus, Archiepiscopatus, aut Patriarchatus.
- IV. Numerus Civitatum, Oppidorum, aut Locorum, cui Episcopatus, Archiepiscopatus, aut Patriarchatus subiecti sunt.
- V. Status Cathedralis, Metropolitanæ, aut Patriarchalis Ecclesiæ, unâ cum numero Canonicorum, & aliorum, servitio Chori addictorum; & an erectæ fuerint Præbendæ Penitentiaria, & Theologalis.
- VI. Status Ecclesiarum Collegiarum unâ cum numero pariter Canonicorum, & cæterorum, qui Choris earum interfunt, & an in Collegiatis erectæ sit Præbenda Theologalis.
- VII. Status, & numerus Ecclesiarum Parochialium, nec non aliarum Ecclesiarum, & Oratoriorum in Episcopatu, Archiepiscopatu, aut Patriarchatu existentium; referendo signanter, an Cathedralis, Metropolitana, aut Patriarchalis, & Collegiata, Oratoria, nec non Parochiales, cæteræque Ecclesiæ, sint sacris suppellectilibus instructæ, & quanam ex eis habeant redditus pro fabrica assignatos.
- VIII. Numerus Monasteriorum tam Virorum, quàm Mulierum; exprimendo, an aliqua ex Monasteriis Virorum sint subiecta suæ jurisdictioni; & an, & quæ Mulierum Monasteria sibi subiecta sint, vel Prælati Regularibus.
- IX. An adsit in Diœcesi Seminarium Clericorum, quot Clerici in eodem alantur, an fuerit statuta taxa, & in qua quantitate, & an aliqua Beneficia fuerint eidem unita, & in universum quinam, & quot sint redditus prædicti Seminarium.
- X. Numerus Hospitalium, Collegiorum, Confraternitatum, & aliorum Locorum piorum, quæ sunt in Episcopatu, Archiepiscopatu, aut Patriarchatu, & quinam sint eorum redditus.
- XI. An adsint Montes Pietatis, & quot sint: unâ cum aliis consimilibus, ad statum materiale Ecclesiæ spectantibus; cum advertentia tamen, ut plena status materialis Relatio in prima Relatione tantum, quæ fit ab Episcopo, Archiepiscopo, aut Patriarcha exhibeatur; in subsequenti enim Relationibus satis erit, quod ipsi se referant ad primam, nisi aliquid novi, pertinens ad dictum statum materiale, contigisset, quod Referens notificandum Sacra Congregationi existimaret.

§. II.

De Secundo Relationis Capite, pertinente ad ipsum Episcopum, Archiepiscopum, Primate, & Patriarcham.

In hoc Capite exponi debet

- I. An Residentiæ præceptum, a Sacris Canonibus, Concilio Tridentino, & Constitutione Urbana præscriptum, adimpleverit; & an aliquo, & quo tempore abfuerit, & an ultra menses Conciliares, & an cum, vel sine Sedis Apostolicæ licentia.
- II. An, & quoties Diœcesis sibi commissæ visitationem expleverit.
- III. An per se, vel per alium Episcopum, sacras Ordinationes expleverit, & Sacramentum Confirmationis administraverit.
- IV. An, & quoties Synodum Diœcesanam coegerit: & si Episcopus nulli Archiepiscopo subiectus sit, an ad Synodum Provinciale eus Archiepiscopi, quem ad tramites Tridentini eligere tenerit, ut eus Synodo Provinciali interfuit, accesserit; & si sit Archiepiscopus, an Synodum Provinciale habuerit, & quinam Suffraganei eidem interfuerint.
- V. An verbum Dei per seipsam prædicaverit, & an, legitimo concurrente impedimento, viros idoneos assumpserit ad huiusmodi prædicationis officium salubriter exequendum.

VI. An habeat Depositarium pœnarum, & multarum pecuniarum, & an eadem fuerint piis usibus applicatæ.

VII. Quanam Taxa, & an Innocentiana in sua Cancellaria observetur.

VIII. An aliquod habeat, quod sibi obstat circa exercitium Episcopalis Officii, Jurisdictionis Ecclesiasticæ, nec non tuendæ libertatis, & immunitatis Ecclesiarum.

IX. An aliquod pium opus peregerit pro Ecclesiâ, pro Populo, aut pro Clero.

§. III.

De Tertio Capite ad Clerum Sæcularem pertinente.

In hoc Capite exponendum erit

- I. An Canonici, cæterique Choro addicti Cathedralis, Metropolitanæ, aut Patriarchalis Ecclesiæ, nec non Collegiarum, Choro jugiter interfunt.
- II. An, ultra Matutinum, Laudes, cæteraque alias Horas Canonicas, quolibet die celebrent Missam Conventualem.
- III. An quolibet die eam applicent pro Benefactoribus.
- IV. An suas habeant Constitutiones, & eas punctualiter observent.
- V. An, qui obtinent Præbendam Penitentiariam, aut Theologalem, adimpleant, quæ adimplenda sunt, & quomodo.
- VI. An Parochi in suis Parochiis resideant.
- VII. An librum Matrimonii, & Baptizatorum, aliosque libros, quos ad normam Ritualis Romani retinere debent, retineant.
- VIII. An aliqui ipsorum indigeant aliorum Sacerdotum opera, ut Sacramento Populo administrarent.
- IX. An iidem per se, vel per alios idoneos, si legitime impediti fuerint, diebus saltem Dominicis, & Festis solemnibus, plebes sibi commissas, pro sua, & earum capacitate, pascant salutaribus verbis, docendo, quæ scire omnibus necessarium est ad salutem, juxta monitum Tridentini, & præcitati Concilii Romani.
- X. An saltem Dominicis, & aliis Festis diebus, in suis Parochiis, Fidei rudimenta, & obedientiam erga Deum, & Parentes, Pueros, cæterosque hoc adjutorio indigentes, doceant; & an, & qui eis operam præstent in hoc opere adimplendo, & an fructuosè hoc opus adeo necessarium in singulis Parochiis proficiat.
- XI. An singuli Parochi, cæterique curam animarum exercentes, singulis Dominicis, Festisque de præcepto, Missam applicent pro Populo eorum cura commissio.
- XII. An, & quæ præmittantur, antequam quis ad Primam Tonsuram, & Minores Ordines admittatur, & an sacris Ordinibus initiandi, ante cujuscumque Ordinis sacri receptionem, piis meditationibus, vulgò spiritualibus exercitiis, vacent per aliquot dies in aliqua Domo Religiosa.
- XIII. An omnes prædicti vestes jugiter deferant Clericales, & an, quo ad fori privilegium, ferventer disposita a Sacrosancta Synodo Tridentina Sess. 23. Cap. 6. de Reformat., & a Constitutione Sanctissimi Domini Nostri Benedicti Papæ XIII. in eodem Concilio Romano emanata.
- XIV. An habeant Conferentiæ Theologiæ Moralis, seu Casuum conscientiæ, & etiam Sacrorum Rituum, & quot vicibus habeantur, & qui illis interfunt, & quinam profectus ex illis habeatur.
- XV. Quinam sint mores Cleri sæcularis, & an aliquod in eo adsit scandalum, quod remedio indigeat potentiori.

ANNO
1740.

§. IV.

ANNO
1740.

§. IV.

*De Quarto Capite, ad Clerum Regularem
pertinente.*

In hoc Capite exponendum erit

I. An Regulares, curam animarum exercentes, qui Episcopali jurisdictioni, visitationi, & correctioni subiant in iis, quæ ad curam pertinent, & administrationem Sacramentorum, munus sibi commissum fideliter adimpleant, juxta ea, quæ in præcedenti capite dicta sunt de Parochis secularibus.

II. An aliquis Regularis extra Monasterium degat: an aliqui adsint in Diocesi, a suis Superioribus, servatis servandis, ejecti, vel aliquis fuerit Regularis intra Clausura Monasterii degens, sed qui extra ea ita notorie deliquerit, ut Populo scandalo fuerit, & quomodo in hisce casibus in sic delinquentes animadvertit.

III. An sua jurisdictione delegata usus sit in explenda Visitatione Conventuum, & Granciarum Monasteriorum, in quibus Religiosi non aluntur in numero a Sacris Constitutionibus præfixo; & quinam sint Religiosorum mores, in dictis Conventibus, & Granciis degentium.

IV. Denique, an aliquod habeat cum Regularibus officium in exercitio jurisdictionis delegatæ in illis casibus, in quibus eadem ipsi tributa est a Sacro Concilio Tridentino, vel a Summorum Pontificum Constitutionibus, & signanter a Bulla Clementis Papæ X. quæ incipit *Superna*.

§. V.

De Quinto Relationis Capite ad Moniales pertinente.

In hoc Capite exponendum erit

I. An Moniales, Episcopo subjectæ, suas servant Constitutiones.

II. An Clausura in earum Monasteriis inviolatè custodiatur.

III. An aliqui abusus in iisdem Monasteriis irrepserint, qui consilio, aut auxilio Sacræ Congregationis indigeant.

IV. An, præter ordinarium Confessorem, alius extraordinarius ab ipso bis, aut ter in anno fuerit oblati.

V. An dictorum Monasteriorum redditus fideliter administrantur, & Monialium dotes fuerint persolutæ, & quomodo erogatæ.

VI. An in Monasteriis Monialium, quæ sunt Prælati Regularibus subjecta, curaverit, ut Clausura dictarum Sanctimonialium fuerit exactè observata; & an contra inobedientes, & contradictores, per censuras Ecclesiasticas, & alia juris remedia processerit.

VII. An harum Monialium Confessarii Regulares, sive ordinarii, sive extraordinarii, fuerint ab ipso approbati, antequam earum confessiones exceperint.

VIII. An, adhibitis Superioribus Regularibus, singulis annis exegerit rationem administrationis ab his, qui administrant bona pertinentia ad hæc Monialium Monasteria Regularibus subjecta: & an fideliter eorum redditus administrantur, & alia fuerint adimpleta, quæ præscribuntur in Bulla Gregorii XV., quæ incipit *Inscrutabili*.

§. VI.

*De Sexto Relationis Capite, pertinente ad
Seminarium.*

In hoc Capite exponendum erit

I. Quot sint in Seminario Alumni.

II. An in Ecclesiastica disciplina rectè instituantur.

III. Quibusnam studiis vacent, & quo profectu.

IV. An Cathedrali, & aliis locis Ecclesiæ, diebus Festis inserviant.

V. An cum consilio duorum Canonicorum seniorum, a se electorum, necessaria pro recto regimine statuerit.

VI. An illud aliquando visitet, & operam det, ut Constitutiones adimpleantur.

VII. An statuta sit Taxa ad tramites Concilii Tridentini, eademque exigatur; & an aliqui sint morosi in ejus solutione.

§. VII.

*De Septimo Capite, ad Ecclesias, Confraternitates,
& Loca pia pertinente.*

In hoc Capite exponendum erit

I. An in Sacristiis omnium, & singularum Ecclesiarum exposita sit Tabella onerum Missarum, & Anniversariorum, ad tramites Decretorum san. mem. Urbani VIII., & an eis punctualiter satisfactum sit.

II. An in Confraternitatibus, Scholis, aliisque Locis piis, punctualiter executioni mandentur pia opera, a Testatoribus injuncta.

III. An quolibet anno sibi fecerit reddi rationes ab horum locorum Administratoribus.

IV. An Montem Pietatis, sive Charitatis visitaverit; & an idem habeat redditus, qui superabundant sustentationi Ministrorum, aliisque necessariis expensis; & in quas causas redditus illi erogentur; & si quid exigatur ab illis, qui pecuniam, aut frumentum, si agatur de Monte frumentario, ab eo recipiunt.

V. An Infirmorum Hospitalia visitaverit, reddituum rationes ab Administratoribus exegerit, & an Infirmis necessaria, quoad salutem animæ, & corporis, in eis subministrantur.

§. VIII.

De Octavo Relationis Capite, ad Populum pertinente.

In hoc Capite exponendum erit

I. Quinam sint Populi mores, & an in pietate proficiat.

II. An aliquis irrepserit abusus, aut prava quedam in eodem inolverit consuetudo, quæ consilio indigeant, & Sedis Apostolicæ adjutorio.

§. IX.

De Ultimo Capite, ad Postulata pertinente.

Ultimo loco Episcopi, Archiepiscopi, Primates, & Patriarchæ, qui suarum Ecclesiarum Relationes ad Sacram transmittunt Congregationem, si quæ habent Postulata proponenda pro suarum regimine Ecclesiarum, proponere poterunt, cum clara facti, & omnium circumstantiarum expressione; & quatenus Postulata spectent ad negocia forensia, exponant, an ea sint in aliis Tribunalibus introducta, an ad super iisdem aliorum Tribunalium sententiæ, ut, omnibus maturè pensatis, possit Sacra Congregatio congruè suppeditare prædictis Postulatis responsum.

Et hæc sunt, quæ opportuna visa fuerint, ut in hac Instructione inserantur. Quod si aliqua fuerint, quæ Episcopi, Archiepiscopi, Primates, & Patriarchæ pro suarum indigentia Ecclesiarum, atque Diocesum, addenda existimaverint, sciant sibi liberum esse addere, quæ ipsis addenda videbuntur, & ad notitiam Sacræ Congregationis deferre; quæ ex charitatis, & justitiæ norma per se expediunt, quæ poterit, & majora ad Summum Pontificem deferret, qui Fratribus suis Episcopis, quantum cum Domino licet, gratificari semper exoptabit.

C. Card. Origus Præfectus.

Loco ✱ Sigilli.

P. Archiepisc. Theodosia Secret.

ANNO
1740.